EVANJELICKÁ RATOLESŤ

Časopis Cirkevného zboru ECAV v Modre – Kráľovej
24. ročník Číslo 4
2020

„Vieru otcov zachovaj nám, Pane

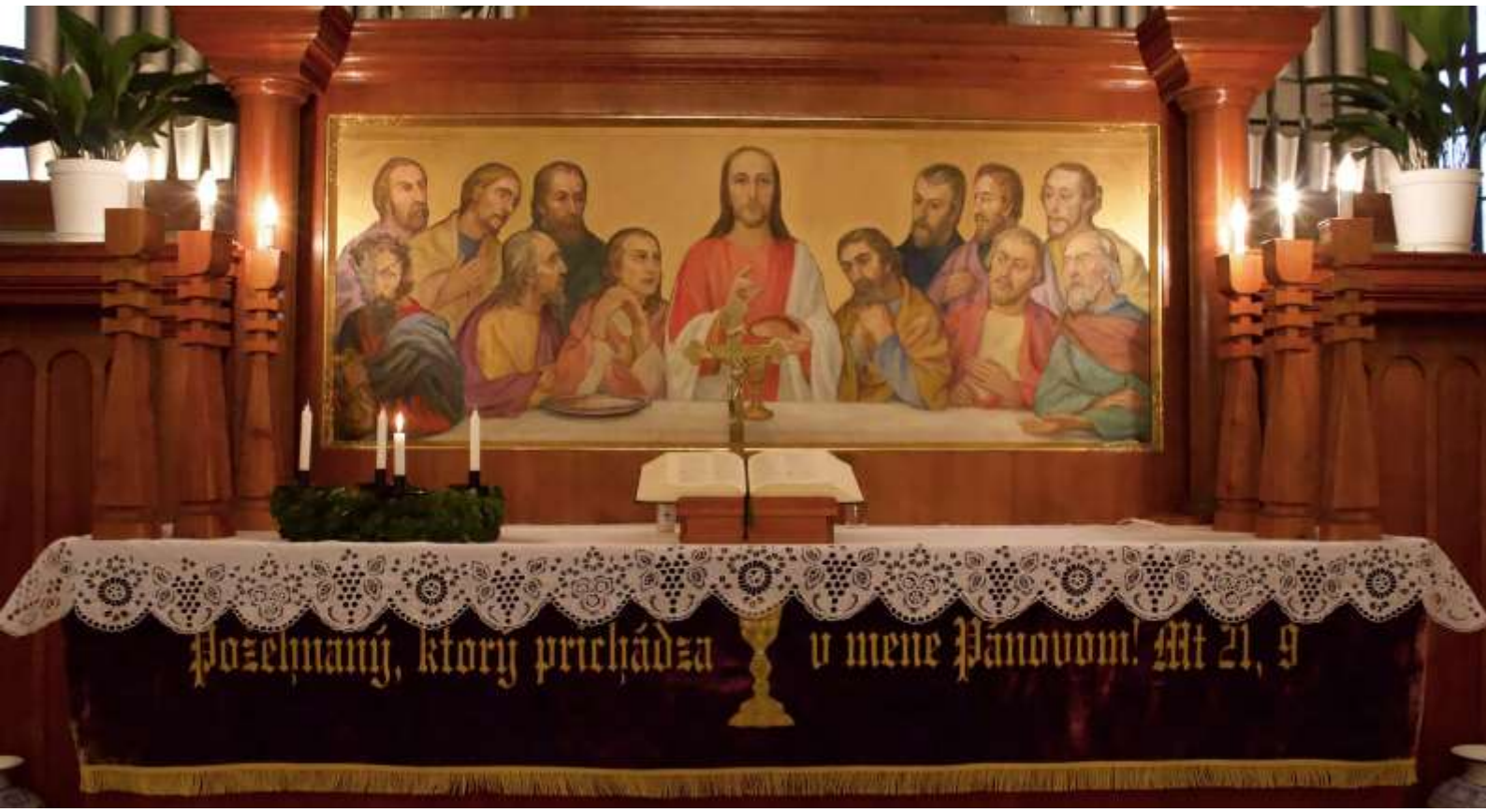

Decembrová ambra
jantárové slnko
svitania
a zahmlená doska dňa
tu si krídla poskladal
premrznutý anjel –
zvestovateľ
prvej adventnej nedele
vraj zohreje ho svieca
plameň bliká,
čakáme
a spomíname...

Jozef Trtol

Konfirmandi v akcii...

Jesenné upratovanie v Zelenom lese a prípravy na Mikuláša

Detská besiedka

„Nechajte deti a nebráňte im prichádzať ku mne, lebo takým patrí nebeské kráľovstvo.“ Mt 19, 14

DETSKÁ BESIEDKA napriek aj naďalej trvajúcej pandémii prebieha v nedeľu poobede. Deti sú rozdelené do dvoch skupín, v ktorých pokračujú v poznávaní nových biblických príbehov a piesní, spolu s kreatívnou aktivitou.

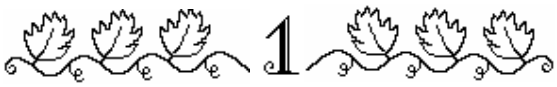

ADVENTNÁ KÁZEŇ

Mgr. Simony Devečkovej, PhD., evanjelickej kaplánky v Nitre

Keď Jána uväznili, prišiel Ježiš do Galiley, zvestoval evanjelium Božie a hovoril: Naplnil sa čas a priblížilo sa kráľovstvo Božie; pokánie čiňte a verte v evanjelium! (Mk 1, 14 – 15)

Po tom ako Ján Krstiteľ vystúpil a vyzýval ľudí k pokániu, prišiel k nemu Ježiš, aby Ho Ján pokrstil v Jordáne. Vtedy sa začalo Ježišovo verejné vystupovanie. Od toho času Kristus verejne kázal, konal zázraky a vyučoval. *„Keď Jána uväznili, prišiel Ježiš do Galiley, zvestoval evanjelium Božie.“* Ešte pred verejným vystúpením Ježiša Krista Ján Krstiteľ kázal o odpustení hriechov a o dôležitosti pokánia. Ján pripravoval cestu Mesiášovi. Pripravoval ľudí na Kristov príchod.

Evanjelista píše, že Ježiš *„zvestoval evanjelium Božie“*. Evanjelium v preklade znamená „dobrá správa“. Ježiš prichádza s dobrou správou o spasení, ktoré Boh daroval človeku. Evanjelium je dobrá správa o spasení skrze Krista. Je to správa o odpustení hriechov, o slobode od zlého a o prichádzajúcom večnom kráľovstve. V Kristovi sa táto dobrá správa naplnila. S Ním prichádza evanjelium, pretože Kristus je Bohom poslaný Spasiteľ sveta. On je ten dlho očakávaný Mesiáš, ktorý má vyslobodiť Boží ľud. Židia boli presvedčení, že Mesiáš ich vyslobodí spod rímskej nadvlády a nastolí Božie kráľovstvo tu na zemi. Očakávali politického Mesiáša, ktorý ich so zbraňou v ruke zachráni v boji a ktorý po dlhých časoch nastolí pokoj. V Ježišovi však prichádza na túto zem Boh sám, aby zomrel za hriechy ľudí a daroval im odpustenie hriechov a večný život v dokonalom Božom kráľovstve. Záchranu ponúka nielen židovskému národu, ale celému svetu – aj nám.

Ján pripravil Ježišovi cestu tým, že, poukazoval na pýchu a falošnosť vedúcich predstaviteľov židovského národa, zvestoval odpustenie hriechov a vyzýval k pokániu. Práve do tohto prostredia prichádza so zvesťou evanjelia Ježiš: *„Naplnil sa čas a priblížilo sa kráľovstvo Božie.“* Naplnil sa čas. Pán Boh má všetko dopredu pripravené. On stojí nad týmto svetom aj nad celým dianím v ňom. Boh dopredu pripravil udalosti a čakal na ten správny čas, v ktorom sa majú stať. V Ježišovi Kristovi prišiel na túto zem svätý Boh. On pozná, kedy je ten správny čas pre to, čo sa má udiať. Počas svojho života to dal viackrát spoznať. Napríklad na svadbe v Káne Galilejskej povedal svojej matke: *„Žena, čo mňa a teba do toho? Ešte neprišla moja hodina“* (J 2, 4). Pred slávnosťami stánkov povedal Ježiš svojim bratom: *„Môj čas ešte neprišiel“* (J 7, 6). O udalostiach poslednej večere Lukáš píše: *„Keď prišla hodina, posadil sa a dvanásti apoštolovia s Ním“* (L 22, 14). Keď Krista zajali, On sám povedal: *„Ale toto je tá vaša hodina a moc tmy“* (L 22, 53).

Hospodin má v rukách aj udalosti nášho života. On vie, prečo sa v ňom dejú rôzne situácie. Aj s nami má plán – aj s tebou osobne. Ak sa ti zdá, že dlho čakáš alebo že veci nejdú podľa tvojich predstáv, vedz, že Pán Boh má plán. Vie, kedy sa naplní čas, aby sa niečo udialo. Ak aj prechádzaš ťažkým obdobím, pros Hospodina o silu, trpezlivosť aj o poznanie Jeho vôle.

V stanovený, vopred určený čas vystupuje Pán Ježiš a zvestuje, že sa priblížilo kráľovstvo Božie. V Ňom prichádza Božie kráľovstvo – prelamuje sa do tohto sveta. Predstavuje to zvláštny a ťažko pochopiteľný jav – Božie kráľovstvo tu už je a ešte nie je. Kristus prišiel prvýkrát na túto zem, aby ľudí očistil od hriechov, aby zvestoval príchod Božieho kráľovstvo a uzavrel s ľuďmi novú zmluvu. V Jeho príchode sa niečo prelomilo. V každom kresťanovi – v každom, kto sa skutočne stal Jeho učeníkom, prebýva Božie kráľovstvo. Žije v nás Kristus!?

Božie kráľovstvo môžeme prežívať v cirkvi, keď spolu oslavujeme Pána Boha, keď sa spájame v modlitbách či počúvame Jeho živé slovo. Božie kráľovstvo zažívame, keď prichádzame k Večeri Pánovej, kde stolujeme s Ním a s ostatnými veriacimi tak, ako to bude raz v dokonalosti v Jeho kráľovstve. Božie kráľovstvo môžeme prežívať aj v našich rodinách. V každej kresťanskej rodine aj v tejto uponáhľanej dobe je dôležité stretnúť sa pri Božom slove a pri modlitbách či piesňach na Božiu chválu. Božie kráľovstvo môžeme zakúsiť aj každý sám vo svojej izbe – v osobnom stretnutí s Kristom, vo vyznaní hriechov, v Písme, v osobnej modlitbe.

V každom znovuzrodenom kresťanovi prebýva Duch Svätý. Apoštol Pavel napísal: *„Či neviete, že ste chrám Boží a Duch Boží prebýva vo vás?“* (1K 3, 16) Božie kráľovstvo sa v Kristovi prelomilo a prebýva v nás, prebýva v Jeho cirkvi. Boh skrze nás v tomto svete hovorí a pôsobí. V našom tele, resp. v pozemských spoločenstvách, sa však stále objavuje hriech, pokušenie, závisť, pokrytectvo... Božie kráľovstvo sa v Kristovom príchode prelomilo, no naplno ho budú môcť všetci verní zakúsiť v dokonalosti v nebesiach. Všetci, ktorí vytrvajú vo viere v Krista, do konca budú spolu s Ním vo večnosti – Jeho chváliť, s Ním stolovať, s Ním žiť v radosti naveky. Budeme súčasťou nového Jeruzalema, o ktorom píše Ján vo svojom zjavení: *„V jeho svetle budú chodiť národy a králi zeme doň vnesú svoju slávu. Jeho brány nebudú zatvárať vo dne, veď noc tam nebude. A vnesú doň slávu a poctu národov, a nevojde doň nič nečisté“* (Zjav 21, 24 – 27).

„Nič zlorečené viac nebude. Trón Boží a Baránkov bude v ňom a Jeho služobníci Mu budú slúžiť, budú Mu hľadieť na tvár a Jeho meno bude na ich čelách. Noc už nebude, nebudú potrebovať svetlo sviece, ani svetlo slnka, lebo Pán Boh ich bude osvecovať a kraľovať budú na veky vekov." (Zjav 22, 3 – 5).

Dokonalosť Božieho kráľovstva si však ešte nevieme predstaviť. Pavel napísal: *„Ani oko nevídalo, ani ucho neslýchalo, ani do srdca človeku nevstúpilo, čo pripravil Boh tým, ktorí Ho milujú."* (1K 2, 9) Vieme, že to bude dokonalé miesto radosti v Božej prítom-nosti. Toto kráľovstvo Kristus priniesol a zvestoval.

Napokon nás Pán Ježiš vyzýva: *„pokánie čiňte a verte v evanjelium!"* Do Jeho kráľovstva vstúpia iba nové bytosti – Duchom Svätým znovuzrodení ľudia, ktorí verne nasledujú Krista a neustále činia pokánie. Pokánie znamená zmenu zmýšľania, úplnú premenu života. Znamená to vzdať sa svetských žiadostí a pripútať sa ku Kristovi. Znamená to mať Ježiša Krista na prvom mieste vo svojom živote, vyznať Mu svoje hriechy, kajať sa z nich, prosiť Ho o odpustenie a o dar Ducha Svätého, ktorý má moc od hriechov nás chrániť. Pokánie znamená nastúpiť na novú cestu s Kristom a celým svojím životom dosvedčovať, že On je aj mojím osobným Spasiteľom. Znamená to žiť podľa Jeho slova a oslavovať Ho svojím konaním.

Pán Ježiš tiež hovorí: *„verte v evanjelium!"*

Viera v evanjelium je predpokladom celého procesu pokánia. Je to viera v Kristovo evanjelium o smrti na kríži, o vzkriesení a o večnosti. Toto evanjelium je však tajomstvom, ktoré dokáže človeku odhaliť jedine Boh mocou Ducha Svätého. Pre človeka zo sveta je evanjelium Ježiša Krista bláznovstvom, ako to napísal Pavel: *„Slovo o kríži je totiž bláznovstvom tým, čo hynú, ale nám, ktorí dosahujeme spasenie, je mocou Božou"* (1K 1, 18).

Ak sme evanjelium ešte neprijali, prosme o porozumenie tejto pravdy. Pravá spasiteľná viera sa vždy prejavuje aj navonok – viditeľnou zmenou v živote človeka – v jeho skutkoch a správaní, keď zanechá svoj starý hriešny spôsob života a odovzdá sa Kristovi a službe pre Jeho cirkev. Prejaví sa v tom, že evanjelium – dobrú správu bude zvestovať po príklade Pána Ježiša všade tam, kde sa nachádza.

Milí bratia a milé sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi!

Kristom prišlo do tohto sveta Božie kráľovstvo. Prišiel čas Novej zmluvy. Toto kráľovstvo príde v dokonalosti bez hriechu, smrti a diabla s Kristovým druhým príchodom. Ešte stále trvá čas milosti – čas na pokánie a vieru v evanjelium. Tak využime tento čas Božieho milostivého sklonenia sa k nám, lebo každým okamihom sa ten čas napĺňa a kráti: *„... priblížilo sa kráľovstvo Božie; pokánie čiňte a verte v evanjelium!"* Amen.

ROZHOVOR so sestrou zborovou farárkou

V decembrovom vydaní Modranských zvestí bol v rámci cyklu Ľudia z Modry uverejnený krátený rozhovor so zborovou farárkou. V zborovom časopise si ho môžete prečítať v nekrátenom znení.

Čo pre vás znamená adventné obdobie a samotné Vianoce?

Advent je časom prípravy na Vianoce so všetkým, čo s tým súvisí. Advent má však aj veľmi silný duchovný obsah. Je to príprava na príchod Boha, ktorý už prišiel medzi ľudí na prvé Vianoce v Betleheme a ktorý k nám neprestal ďalej prichádzať v Slove Božom, vo sviatostiach, cez modlitbu, ale aj v ľuďoch okolo nás. Ježiš sa chce sa s nami spojiť, aby všetko premenil svojou prítomnosťou. My obvykle očakávame zmeny okolo nás, ale Boh chce premeniť naše srdce, aby sme sa začali na svet a ľudí v ňom pozerať inými očami. Advent nemá byť spojený s naháňaním a zhonom, aby bolo všetko perfektné po vonkajšej stránke. Na prvom mieste ide o vnútornú duchovnú prípravu počas adventu. Je to čas stíšenia v Božej prítomnosti a túžobné vyčkávanie na Boží príchod do našich rodín a spoločenstiev a na zmeny, po ktorých túžime a ktoré jediný On má moc priniesť. Ako prežijeme samotné Vianoce, či sa naše očakávania a priania aj tie o pokoji a láske naozaj splnia, to závisí do veľkej miery od nás samých, či nepodceníme duchovnú prípravu. Čitateľom Modranských zvestí želám hlboké prežitie tohto stišujúceho a upokojujúceho adventného času.

Prežili sme náročný „korona" rok, vedeli by ste adresovať ľuďom povzbudivé slová? Kde by podľa vás mali hľadať silu žiť a prežiť ďalší, možno rovnako náročný rok?

Ranu treba najprv vyčistiť aj keď za cenu bolesti, a až potom ju obviazať. Duchovní by nemali byť lacnými tešiteľmi, ktorí povrchne liečia rany ľudí bez toho, aby nehovorili aj o príčinách neutešeného stavu, v ktorom sme sa ocitli, no nielen za posledný rok. Kritické situácie sú dobré na to, aby nami zatriasli, aby sme sa od života založeného na konzume a spotrebe obrátili k skutočným neviditeľným hodnotám, najmä k pokore. K pokore pred Stvoriteľom. K pokore k stvorenstvu, ktorého sme súčasťou a ktoré nechránime. Keď sa aj v Biblii hovorí o živelných pohromách, vojnách a iných katastrofických

udalostiach, ich prostredníctvom Boh volal ľudí k pokániu, aby sa obrátili k Nemu, na ktorého zabudli alebo sa Mu vzďaľovali. V súvislosti s pandémiou si mnohí želajú, aby život bol opäť ako predtým. Osobne sa modlím za to, aby sme z tejto krízy všetci vyšli premenení, s novým srdcom, s novým myslením, predovšetkým viac pokornejší a vďačnejší.
A teraz to povzbudenie. Nie je dôvod upadať do beznádeje, prepadať strachu a panike. Dôverujme Božej prozreteľnosti a Božiemu láskavému riadeniu. Boh, ktorý dal pre nás Syna, má celý svet pevne v rukách. Ak sa obrátime k Bohu, od Neho prijmeme upokojenie a nádej. Len sa Mu zverme s našimi životmi aj so životmi našich blízkych v dôvere, že On sa postará a svojím predivným riadením raz aj to ťažké premení na dobré v tejto nedokonalej pozemskej časnosti alebo na druhom brehu života v dokonalej večnosti.

Prečo ste si vybrali svoju životnú cestu duchovnej? Čo vás v rozhodovaní ovplyvnilo? Čo pre vás znamená táto práca, resp. poslanie?

Povolanie duchovnej som si nevybrala. Je to Božia cesta pre mňa. Božie cesty sú pre nás často divné a nepochopiteľné. Racionálne nedokážem vysvetliť, prečo som sa stala farárkou. Nepochádzam z farárskej rodiny ani som nevyrastala v náboženskom prostredí. Vďaka osobnej životnej skúsenosti som mohla poznať, že viera je nezaslúžený dar od Boha. Predivným Božím riadením ma počas študentskej praxe formovala prvá evanjelická farárka u nás Darina Bancíková. Húževnatosť a vernosť prvej ordinovanej ženy za farárku, navzdory neprajnosti od ľudí (vrátane duchovných) i vtedajšieho režimu, na mňa zanechali hlboký dojem. Z jej rozprávania som poznala, aká tŕnistá bola cesta k ordinácii prvej ženy za farárku, a preto si toto povolanie ešte viac vážim. Povolanie duchovnej nie je práca, ale poslanie, ktoré celkom podmieňuje môj osobný život a aj život celej našej rodiny. Všetko sa točí okolo cirkevného zboru. Byť ľuďom k dispozícii kedykoľvek, plniť zverené úlohy, ktoré mi vyplývajú z ordinačného sľubu a aj nad jeho rámec. Farár má toľko práce, koľko si jej sám nájde. Ďakujem Pánu Bohu za ochotných spolupracovníkov, ktorých mi v cirkevnom zbore daroval v doterajších zborových dozorcoch, kurátoroch a v ďalších členoch zborového presbyterstva.

Koľko rokov vediete Cirkevný zbor na Kráľovej?

Na Kráľovú som prišla 31. decembra v roku 1996 v histórii cirkevného zboru ako prvá žena - farárka. V tomto roku mi členovia cirkevného zboru opäť prejavili dôveru a zvolili si ma za zborovú farárku po tretíkrát na ďalšie desaťročné obdobie. Roky prežité v Kráľovej hmatateľne vnímam na mojom najstaršom synovi Bohdanovi, ktorý sa mi krátko po príchode na Kráľovú narodil. Ak prirovnáme vzťah kňaza a cirkevného zboru k manželstvu, tak Kráľovej som ako mojej prvej láske zostala až dosiaľ verná. Rovnako ako aj môjmu manželovi Erichovi, ktorý mi je v cirkevnom zbore po celý čas veľkou oporou.

Vďaka vám je dnes na Kráľovej pamätné miesto – Zelený les. Prečo je podľa vás dôležité pripomínať si holokaust a všeobecne – dokážeme sa poučiť z hriechov minulosti?

Dovolím si vás opraviť. Zelený les nebol vybudovaný vďaka mne, ale vďaka Pánu Bohu a dobrovoľníkom – ochotným členom miestneho evanjelického cirkevného zboru a členov OZ "Poľné ľalie". Ja som len autorka myšlienky a hnacím motorom získavania dobrovoľníkov a financií za účelom dotvárania Zeleného lesa a kultúrno-vzdelávacích programov v ňom.
Antisemitizmus nie je dávnou hrozbou z minulosti, ale ožíva aj dnes. Je to jednak morálna povinnosť pripomínať si hrôzy holokaustu. Obete holokaustu – aj tie z rodiny Grünwaldovej – nemajú hrobové miesto. Ich hrobom je naša pamäť. Keby sme na nich zabudli, je to akoby zomreli po druhýkrát. A tiež je to naša občianska povinnosť aktívne sa zapojiť do boja proti antisemitizmu a vôbec proti akýmkoľvek prejavom potláčania ľudských práv a slobôd, proti diskriminácii a intolerancii. Zlo sa nedá potlačiť a vykoreniť hrubou silou. Minulosť sa nedá len tak vytlačiť z pamäte, je tu stále s nami. Namiesto zdržiavania sa hľadaním odpovede na otázku, či sa dokážeme z hriechov minulosti poučiť, hľadám konkrétne spôsoby, ako sa môžeme z minulosti poučiť. Obnova historickej pamäte cez tvorivé kultúrno-vzdelávacie aktivity – koncerty židovskej hudby, vernisáže fotografických výstav, prezentácie kníh a pod. sú, podľa mňa, účinnými spôsobmi. Osobitnou cieľovou skupinou aktivít v Zelenom lese je mladá generácia. Práve na ňu sa sústreďujeme, lebo mládež je k minulosti ľahostajnejšia a môže skôr inklinovať k novodobým extrémistickým skupinám.
Záujem o tému holokaustu bol z mojej strany prirodzene podmienený situáciou v cirkevnom zbore, ktorý sa súdil o zrušenie spoluvlastníctva s potomkom arizátora nehnuteľnosti neskôr pomenovanej Zelený les, ako aj mojou vedecko-výskumnou činnosťou na Univerzite Komenského, kde pôsobím ako docentka v oblasti židovských štúdií. Vďaka aktivitám v Zelenom lese som sa spriatelila aj s pani farárkou Adamovičovou, ktorá ich s nadšením aktívne podporovala.

* * *

Pútnik kráčajúci svetom a hľadajúci svojho srdca raj – Ján Amos Komenský

Učiteľ národov Ján Amos Komenský je v celom svete známy ako výnimočný pedagóg, reformátor európskeho školstva, filozof a teológ. Jeho dielo vyrastalo z tradícií husitstva a Jednoty bratskej. V pedagogickej praxi i teórii zhrnul demokratické a humanistické myšlienky svojej doby, riešil všeobecné i niektoré špeciálne pedagogické a didaktické otázky a stal sa zakladateľom modernej pedagogiky. 11. novembra t. r. uplynulo 350 rokov od jeho smrti.

Ján Ámos Komenský sa narodil sa 28. marca v roku 1592 na južnej Morave – o presnom mieste sa dodnes vedú spory. Detstvo však učite prežil v Uherskom Brode so svojimi rodičmi.

Jeho otec bol činovníkom Jednoty bratskej – protestantskej cirkvi, ktorej počiatky siahali až do obdobia Jána Husa.

Komenský vynikal spomedzi všetkých detí už od skorého detstva. Dobrej výchovy sa mu dostávalo doma aj v škole. Keď mal 16 rokov, nastúpil na latinskú školu v Přerove. Odtiaľ odišiel na štúdiá do Nemecka na akadémiu v Herborne (1611 – 1613) a v Heidelbergu (1614). V tom čase si pridal do mena „Ámos“ ako odkaz na biblické učenie proroka Ámosa.

Po ukončení štúdií sa Komenský stal kňazom a učiteľom Jednoty bratskej. V tom čase prírodné vedy začínali ukazovať iný model sveta ako ten, ktorý predstavovala vtedajšia cirkev.

Počas pôsobenia vo Fulneku Komenský prišiel na myšlienku povinnej školskej dochádzky pre všetky deti bez ohľadu na sociálne postavenie. Prežil tu aj krátke šťastné obdobie svojho života. Oženil sa a Pán Boh mu s manželkou požehnal dve deti.

Zlom nastal v roku 1621 po bitke na Bielej Hore. V roku 1622 bol nútený Fulnek opustiť. Bol na neho vyvíjaný nátlak, aby prestúpil na katolícku vieru a tak si zachránil život. Komenský však chcel ostať verný tomu spôsobu vyznávaniu viery a tomu spôsobu nasledovania Krista, ktorý sám poznal a vo svojom svedomí prijal ako pravdivý. V tom čase prišiel o svoju manželku a tiež o obidve deti, ktoré podľahli morovej nákaze. V tejto ťažkej situácii povzbudzoval spolubratov spisom *Hlbina bezpečnosti*, v ktorom svoj život vkladal do rúk všemohúceho Boha. Do beznádejnej situácie vnášal ducha pokánia, aby si aj Česi uvedomili svoje chyby a pokorili sa.

Útočisko Komenský našiel na panstve šľachtica zo Žerotína, ktorému venoval dielo *Ráj srdce a labyrint světa*.

Komenský sa oženil druhýkrát. V roku 1628 odišiel do poľského Lešna, kde z exulantov začal formovať novú Jednotu bratskú. V roku 1641 odišiel na pozvanie Anglického parlamentu na prednáškové turné do Anglicka a o rok neskôr do Švédska. Tu viedol reformu školstva a písal učebnice. Najznámejšie jeho dielo z tohto obdobia vydal pod názvom *Brána jazykov otvorená*, ktoré bolo obľúbené po celom svete, dokonca aj u katolíkov.

Pred koncom tridsaťročnej vojny sa opäť vrátil do Poľska. V tomto období utrpel Komenský ďalšiu ranu – umrela mu aj druhá manželka.

Oženil sa aj tretíkrát a odišiel prednášať do Uhorska do zboru Jednoty bratskej v Blatnom potoku. Tu napísal svoje dve najvýznamnejšie diela *Orbis pictus – Svet v obrazoch a Škola hrou*.

Komenský sa neskôr opäť vrátil do Poľska, kde pri požiari prišiel o všetky svoje pripravované spisy. Aj s touto stratou sa vyrovnával veľmi ťažko. Ale vždy sa dokázal z rán, ktorými ho osud stíhal, zdvihnúť a ísť ďalej. Kristovo svetlo, ktoré v ňom svietilo, mu ukazovalo cestu a viedlo ho ďalej. Komenský nám dáva príklad, že viera, nádej a láska, ktoré žijeme, nám môžu ukázať cestu i skrze temnotu.

Najdojemnejším teologickým dielom Komenského je jeho testament. V knižočke *Kšaft umírající Jednoty bratské* zhrnul svoj žiaľ a tiež ťažký údel Čechov.

Komenský na pozvanie svojho priateľa nakoniec odišiel v roku 1656 do Amsterdamu, kde 15. 11. 1670 zomrel. Pochovaný je v kostolíku v holandskom Naardene.

(pokračovanie na str. 6)

KRONIKA CIRKEVNÉHO ZBORU

Naši jubilanti v decembri 2020

85 rokov
Mária Valachová

60 rokov
Alena Bystrianska

65 rokov
Štefan Bučurič

50 rokov
Jozef Klenovský

Blahoželáme kresťanským manželom Jozefovi a Lýdii Liberčanovcom pri príležitosti výročia sobáša.

Pozdravujeme aj jubilantov – rodákov

v Modre

Anna Vršková	85 rokov
Viera Bajcarová	70 rokov
Peter Kintler	55 rokov

v Bratislave

Milan Šidla	75 rokov

v Prievidzi

Ján Uherčík	70 rokov

Kroniku jubilantov pripravila Zdenka Hornáčková

Milodary na Evanjelickú ratolesť: Estera Ružeková – 20 eur.

ZO ŽIVOTA ZBORU

Zakúpenie techniky do kostola na nahrávanie Služieb Božích

15. novembra (2. nedeľu pred koncom cirkevného roka) bola dopoludňajšia nedeľná pobožnosť z evanjelického kostola v Kráľovej skúšobne vysielaná online na Youtube kanáli na internete. Cirkevný zbor už zakúpil digitálnu záznamovú techniku, ktorá umožňuje nahrávať Služby Božie v kostole, aby si ich zo záznamu mohli pozrieť tí, ktorí nemohli do kostola prísť, najmä vekom pokročilí a nemocní členovia zboru. V nedeľu 6. decembra boli pomocou zakúpenej techniky prvýkrát nahrávané mikulášske Služby Božie.
Obidvoje Služby Božie si môžete zo záznamu pozrieť na Youtube kanáli na:
https://youtube.com/channel/UC42dbWcDEmkRiKvf-KGX05w.
Ďakujeme všetkým darcom, ktorí na techniku do kostola prispeli milodarom. Spolu sa vyzbieralo 85 €.
Na tento účel bola použitá aj finančná podpora v sume 300 € od pána primátora mesta Modry na šírenie Božieho slova a podporu počas pandémie súvisiacej s COVID-19.
Zakúpením techniky do kostola je zbierka na tento účel u k o n č e n á .

Mikulášske Služby Božie

Počas nešporných Služieb Božích v nedeľu 6. decembra prišiel do kostola medzi 26 rodín s deťmi Mikuláš. Anjeli rozdali 46 balíčkov pre deti z Kráľovej ako aj z diaspór cirkevného zboru v Častej, Budmericiach, Jablonci a v Štefanovej. Program s piesňami pripravili konfirmandi pod vedením zborovej farárky. Namiesto individuálnych vystúpení deti zaspievali Mikulášovi spoločnú jednoduchú pesničku, ktorú sa v kostole naučili. Počas organizovaného východu z kostola rodiny s deťmi využili možnosť odfotiť sa s Mikulášom na schodoch v ozdobenej bráne kostola. Fotografiu dostanú rodiny na Štedrý večer ako darček od cirkevného zboru. Za službu pri fotografovaní ďakujeme Nicolasovi, ktorý je aj autorom fotografie oltára na obálke tohto čísla časopisu, a oteckovi Martinovi.

Mikulášskymi službami Božími bol úspešne zakončený projekt cirkevného zboru „Celoročné vzdelávacie a kultúrne aktivity detí a mládeže“, ktorý podporilo Mesto Modra dotáciou.

Časopis Evanjelická ratolesť a ďalšie informácie o živote nášho cirkevného zboru nájdete aj na internete na webovom sídle nášho CZ
www.ecavkralova.sk

Komenský bol tvorcom nového pohľadu na pedagogiku – ako prvý určil vyučovacie hodiny a školský rok. Čas v škole rozdelil na prácu a oddych. Tvrdil, že deti treba učiť postupne – základné myšlienky majú viesť k zložitejším. Presadzoval tiež myšlienku vzdelávania v materinskom jazyku. Navrhol taký postup, ktorý robil z učenia zábavu. Svoj vzdelávací systém nazval Pampaedia – Vševýchova. Svojimi inovatívnymi metódami v školstve si vyslúžil obdiv takmer po celom svete a prívlastok Učiteľ národov.

Počas svojej životnej púte prešiel Komenský štyrikrát aj Slovenskom. Pôsobil v Skalici, Trnave, Holíči, Púchove, Levoči, Prešove, Markušovciach. Je po ňom pomenovaná naša najväčšia univerzita – Univerzita Komenského v Bratislave. Dokonca vraj mal aj slovenských predkov.

Ján Ámos Komenský okrem svojich vedeckých publikácií tvoril aj duchovné piesne, v ktorých je cítiť jeho odovzdanosť do vôle Božej počas celého jeho života. V Tranovského kancionáli pod číslom 539 a 600 nájdeme piesne, ktorých autorom textu je práve Komenský: „V své rozličné úzkosti jinde zření nemám, než k Bohu na výsosti, tam oči pozdvíhám…“ (1. sloha piesne č. 600).

Michal Makovník

Z myšlienok J. A. Komenského

Byť kresťanom znamená byť človekom Kristu podobným.

Boh určite chce, aby medzi nami bola namiesto násilia láska, namiesto hádok prostota viery, namiesto roztržiek spoločná znášanlivosť.

Múdry je ten, kto má nielen vedomosti, ale aj mravné vlastnosti, kto vie správne žiť.

Cieľom vzdelania a múdrosti je, aby človek videl pred sebou jasnú cestu života, po nej opatrne vykračoval, pamätal na minulosť, poznal prítomnosť a predvídal budúcnosť.

JÚLIUS BODNÁR

V tomto roku uplynulo 150 rokov od narodenia a 85 rokov od smrti kňaza, folkloristu, historika, spisovateľa a prvého dekana (správcu) Teologickej vysokej školy ev. a. v. cirkvi na Slovensku v Bratislave. V Bratislave bol spolužiakom Krištofa Chorváta – neskoršieho farára nášho cirkevného zboru, pod vplyvom ktorého začal publikovať. Ako duchovný pôsobil v Báčskom Petrovci, na Myjave, v Békešskej Čabe, Bukovci a vo Vrbovom.

Július Bodnár sa narodil 8. októbra 1870 v Uderinej (okres Lučenec). Jeho otec tam bol učiteľom a notárom, matka, dcéra mlynára, pochádzala z Prenčova. Podľa jeho vlastného svedectva *„matka mu bola prvým profesorom teológie, lebo ho naučila modliť sa, ale aj spievať nábožné piesne, do chrámu chodiť, po kresťansky myslieť i cítiť”*. U patriarchálneho starého otca Michala Bodnára mu zase boli vštepené prvky slovenského národného povedomia.

J. Bodnár študoval na gymnáziu v Lučenci a v Banskej Štiavnici. V jeseni roku 1890 za zapísal na teologickú akadémiu v Bratislave (Prešporku), kde absolvoval šesť semestrov. Práve tu sa stretol s Krištofom Chorvátom. V štúdiu krátko pokračoval na evanjelickej fakulte viedenskej univerzity a napokon na univerzite v nemeckom Erlangene.

V septembri roku 1895 nastúpil na miesto kaplána v Báčskom Petrovci, kde ho zaujali pomery cirkevn é i národné a zakrátko vedel o jeho minulosti a prítomnosti všetko, čo v službe potreboval. Venoval sa práci v cirkvi, ale zaujala ho aj práca v škole. Študoval kázňové texty a venoval sa dôslednej príprave kázní. Mal úspech ako kazateľ – moralista. Ľudia húfne navštevovali jeho kázne a v obci sa hovorilo: *„Ľudia by neodpadúvali k nazarénom, keby boli v chráme také kázne, aké má nový kaplán”*. Už v Petrovci sa objavujú všetky základné rysy Bodnárovej práce a činnosti, ktorú rozvinul v ďalšom živote.

Po pol roku prešiel za kaplána na Myjavu. S láskou k ľudu začal pracovať aj v novom, zložitom prostredí. Štýl jeho kázní tu však nemal takú odozvu ako v Petrovci, pretože tunajší ľud mal inú mentalitu a očakávania. Príkladom sa pre neho stali kazatelia s dôrazmi nielen morálno-náboženskými, ale aj národnými, vedeckými a umeleckými.

Priateľstvo s učiteľom Šimončičom na Myjave ho inšpirovalo k plánu zostaviť veľkú monografiu Myjavy. Zbieral historický a národopisný materiál, podnikal dlhé cesty po širokom okolí, aby sa zoznámil s ľuďmi, pomermi, myšlienkami i vecami a aby pripravil širší základ pre svoju prácu. Táto jeho činnosť bola príčinou napätia medzi ním

a principálom. Preto odišiel k novému principálovi, ktorým sa stal Dr. Ľudovít Seberini (Szeberényi) v Békešskej Čabe. Ľudovít Seberíni bol aj náboženský spisovateľ a profesor teológie na Teologickej akadémii. Od neho získal Bodnár mnoho už jednoduchým pozorovaním a napodobňovaním vedeckej metódy práce. Súčasne dostal možnosť aktívne pomáhať aj pri jeho literárnych a redakčných prácach.

Kritické slová farára Jána Lešku, že mladí kňazi odchádzajú na bohatšie fary na Dolnú zem, pochopil ako osobnú výzvu, a preto prijal najchudobnejšiu a pomerne zanedbanú farnosť na Bukovci. „*Rozhodol som sa pre Bukovec, kde bolo najzanedbanejšie pole pre moju ďalšiu činnosť"*, píše vo vlastnom životopise, kde v prvých dňoch júla 1897 zaujal miesto farára. Už v prvej kázni (Mt 28, 19 – 20) si vytýčil program duchovnej obnovy a zboru sľúbil, že ho neopustí. Napriek mimoriadne veľkým ťažkostiam, ktoré ho na Bukovci čakali, svoj sľub s veľkým úsilím a láskou k jednoduchému ľudu aj dodržal, pretože mu venoval svoje najlepšie sily a roky života. Vynikal v službe kazateľskej, ale aj v činnosti pastorálnej, morálnej i kultúrnej. Na Bukovci zriadil aj druhú učiteľskú stanicu a opravil a rozšíril budovu cirkevnej školy. Bukovec, cirkev i obec pozdvihol aj na hospodárskom poli, keď jeho osvetovou činnosťou boli nútení židia zatvoriť tri tunajšie krčmy. Miesto nich J. Bodnár postavil Potravný spolok (1902), ktorého bol dlhé roky predsedom a ktorý pod jeho vedením ekonomicky prosperoval, takže napomáhal aj všetky šľachetné cirkevné ciele. Jeho činnosť na poli družstevníctva bola ocenená i tým, že ho Ústredné družstvo v Bratislave hneď po svojom založení zvolilo za predsedu dozorného výboru, ktorú funkciu zastával až do svojej smrti.

V rokoch 1908 – 1918 bol Bodnár zodpovedným redaktorom vnútromisijného cirkevného časopisu „*Stráž na Sione"*, v spolupráci so Samuelom Zochom. Ďalej redigoval samostatne *Knižnicu školákov* roč. 1912 – 1914, *Evanjelický kalendár* roč. 1913 – 1915, *Slobodný Slovák,* roč. 1918 – 1919, *Noviny spod Bradla*, roč. 1921 – 1923 a knižnicu *Slovenskej Ligy*. Na Brezovej založil *Národný slovenský spolok* podľa vzoru amerického spolku toho istého mena.

V rokoch 1900 – 1911 na Brezovej pod Bradlom pod vedením Jána Pravoslava Lešku usporiadal cenný archív niekdajšieho Nitrianskeho seniorátu a naliehal na to, aby pre historický oddiel každý cirkevný zbor bol dokumentovaný vlastnou monografiou. Na jeho podnet pre potreby seniorálneho archívu začala sa písať Pamätná kniha nitrianskeho seniorátu, do ktorej boli postupne vpisované životopisy kňazov a učiteľov jednotlivých cirkevných zborov.

Generálne presbyterstvo Evanj. cirkvi zvolilo Bodnára za prvého dekana Vysokej školy teologickej v Bratislave, kde sa stal profesorom cirkevných dejín. Po ročnom pôsobení (1919 – 1920) bol tým istým grémiom z funkcií bez uvedenia dôvodu odvolaný. Prispela k tomu zrejme jeho choroba očí a srdca, na ktorú trpel od svojich študentských čias.

Na Bukovci pôsobil do augusta 1926. Vtedajší senior Dušan Fajnor na seniorálnom konvente v roku 1923 o ňom povedal: „*Videli sme ťa na Vysokej škole bohosloveckej, kde si za rok zriaďoval ústav a vracať sa odtiaľ do malej, k srdcu ti prirastlej cirkvi bez ľudského uznania, ale s Pánovým svedectvom: To dobre, služobník dobrý a verný a tiež s duchom Pavlovej skromnosti: Musí sa v mále dokázať, kto nechce večne ostať mizerným"*. V januári 1926 prevzal po Fajnorovi funkciu seniora Nitrianskeho seniorátu.

Potom prešiel za farára do Vrbového, kde pôsobil do začiatku januára 1935. Necelé dva roky po príchode do Vrbového sa pustil do stavby nového chrámu (1928 – 1929), novej evanjelickej ľudovej školy (1934) a novej fary (1935). Pre srdečnú chorobu odišiel na odpočinok do Nového Mesta nad Váhom. Zomrel 4. 7. 1935 v Novom Meste nad Váhom, kde je aj pochovaný.

Z Bodnárovej bohatej publikačnej činnosti vyberáme:

- *Dr. Martina Luthera jednoduchý spôsob modlenia*, Békešská Čaba 1897
- *História cirkve ev. a. v. bukovskej*, Senica 1904
- Monografia: *Myjava*, Myjava 1911, (525 strán)
- *Blahoslavení milosrdní…,* Rimavská Sobota 1923
- *Cirkevný dejepis pre ľudové školy*, Myjava 1927
- *Dejepis cirkvi kresťanskej pre školy meštianske a nižšie triedy stredných škôl*, Liptovský Mikuláš 1928
- *Pamätnica ev. a. v. cirkevného artikulárneho sboru prietržského*, Myjava 1933
- *Minulosť a prítomnosť ev. a. v. cirkevného zboru vrbovského*, Myjava 1934
- Preklad: Glosius, J: *Křesťan vždycky se modlící*, Békešská Čaba 1896

Bodnárov vlastný životopis zostal v rukopise. V drobných príspevkoch v tlači uverejňoval národopisné materiály z rodného kraja, z prostredia dolnozemských Slovákov a z iných oblastí, v ktorých pôsobil a kde sa popri duchovnej a kultúrnej aktivite venoval historickému a folkloristickému bádaniu.

Z prednášky brata farára Mgr. Miroslava Jägra pre duchovných Bratislavského seniorátu na SPK v Bratislave 4.12.2020 (krátené).

ZDRAVOTNÍCKA RUBRIKA

Vitamíny a imunita

Potom Boh povedal: „Dávam vám každú rastlinu so semenami na celom svete a každý strom, ktorý má ovocie so semenami. Bude to vaša strava.“ (Genesis 1, 29)

Strava – nevyhnutná podmienka života každého z nás. Pre naše zdravie je dôležité, aby strava bola vyvážená, čo si vyžaduje vyvážený príjem základných živín (bielkoviny, sacharidy a tuky), doplnkových živín (vitamíny, stopové prvky a vlákniny) a dostatočné množstvo vody. Hlavne v zimnom období kladieme dôraz na to, aby sme mali dostatok vitamínov. Vitamíny sú totiž nevyhnutné pre udržanie mnohých telesných funkcií a sú schopné udržiavať a posilňovať imunitné reakcie.

Vieme vlastne, čo to je vitamín?

Vitamín je organická zlúčenina, ktorú organizmus prijíma vo veľmi malých (stopových) množstvách. Ľudské telo ich potrebuje na svoju existenciu, no nedokáže si ich spravidla samé vytvoriť a musí ich teda získavať v potrave. Spolu s bielkovinami, tukmi a sacharidmi patria vitamíny k základným zložkám ľudskej potravy.

V ľudskom organizme majú vitamíny funkciu katalyzátorov biochemických reakcií (katalyzátor je látka, ktorá ovplyvňuje časový priebeh reakcie, prípadne jej produkty, ale sama sa pri tom nespotrebuje). Podieľajú sa na metabolizme bielkovín, tukov a cukrov.

Pri nedostatku vitamínov (hypovitaminóze) sa môžu objavovať poruchy funkcií organizmu alebo aj veľmi vážne ochorenia. Prebytku niektorých vitamínov (hypervitaminóze) sa organizmus dokáže zbaviť a pokiaľ prestane vitamín prijímať, organizmus z tela nadbytočné množstvo vylúči. Ale nefunguje to pri všetkých vitamínoch – najcharakteristickejší v tomto je vitamín A, pri ktorom existujú prípady smrteľných otráv alebo prípady s doživotnými následkami.

Vitamíny delíme na:

- **vitamíny rozpustné v tukoch –** Vitamín **A** (retinol), Vitamín **D** (kalciferol), Vitamín E (tokoferol), Vitamín **K** (fylochinón)
- **vitamíny rozpustné vo vode –** vitamín B_1 (thiamín), vitamín B_2 (riboflavín), vitamín B_3 (niacín), vitamín B_5 (kyselina pantoténová), vitamín B_6 (pyridoxín), vitamín B_9 (kyselina listová), vitamín B_{12} (kobalamín), vitamín C (kyselina L-askorbotá, vitamín H (biotín).

Vitamíny skupiny A

Vitamín A sa považuje za „očný“ vitamín a dôležitý antioxidant. Jeho nedostatok sa prejavuje šeroslepotou, zvýšeným rizikom infekcie, dýchacími ťažkosťami, poškodením zraku a v extrémnych prípadoch aj slepotou. Je potrebný pre normálny rast a vývoj tela, obzvlášť pre zdravé kosti a zuby. Chráni sliznice pred infekciami a je základom pre tvorbu fotosenzitívneho pigmentu dôležitého pre zrak.

Výskyt v potravinách:

- ako retinol v potravinách živočíšneho pôvodu (napr. olej z rybej pečene, pečeň, mlieko a mliečne výrobky),
- ako 3,4-dihydroretinol (vitamín A2) v morských rybách (napr. žralok, platýz, makrela),
- ako provitamín (karotenoídy) v zelenine a pestro sfarbenom ovocí (napr. mrkva, brokolica, melón, šalát, špenát, marhuľa, maliny); v črevách sa mení na vitamín A len v množstve potrebnom pre telo.

Nedostatok vitamínu A je najrozšírenejším vitamínovým deficitom v celosvetovom meradle, najmä v rozvojových krajinách, kde postihuje obzvlášť deti. Odhaduje sa, že až 250 miliónov detí v predškolskom veku ohrozených vyššou úmrtnosťou alebo slepotou práve z dôvodu nedostatku vitamínu A.

Príznaky nedostatku:

- narušenie adaptácie na šero, poruchy rastu a dozrievanie epitelových tkanív, kože a žliaz,
- poruchy slizníc,
- poruchy vzniku spermií a rozmnožovania,
- narušený rast kostí,
- anémia (chudokrvnosť),
- malformácia plodu (poruchy sluchového ústrojenstva, tráviaceho a močopohlavného systému.

Príznaky nadbytku (hypervitaminózy):

- v prípade dlhodobého nadbytočného príjmu môže dôjsť ku chronickému výskytu nevoľnosti, zvracaniu, bolestiam hlavy, sčervenaniu kože, vysychaniu kože a slizníc, strate vlasov, podráždenosti a spontánnym kostným zlomeninám;
- teratogénne účinky, malformácia (anomália srdca a ciev, centrálneho nervstva a zrakového nervu);
- ojedinele poškodenie pečene, obzvlášť v kombinácii so zníženou funkciou obličiek.

Vitamín D

(D1, D2, D3, D4, D5)

Táto skupina v tukoch rozpustných látok sa súhrnne označuje aj ako kalciferoly. Môžu byť skladované v pečeni a koži. Vitamín D môže byť v tele syntetizovaný z cholesterolu, nie je teda vitamínom v pravom zmysle slova.

Vitamín D podporuje vstrebávanie vápnika, čo je základom pre zdravý vývoj zubov a kostí. Takisto pomáha udržať primerané hladiny vápnika a fosforu v krvi a podieľa sa na správnej funkcii kože. Jeho potreba je vyššia najmä v detstve. Deťom by nemal chýbať, inak hrozí, že kosti im budú rásť nesprávne, budú mäkké a budú sa lámať.

Vitamín D je obsiahnutý predovšetkým v syroch, masle, margarínoch, smotane, obohatenom mlieku, rybách a obohatených cereáliách. Jeho nedostatok môže viesť k mäknutiu kostí a krivici.

Zdraví dospelí ľudia môžu svoju potrebu naplniť syntézou vitamínu v koži po dostatočnom vystavení sa na slnku. Dostatočná zásoba vitamínu D Vám po návrate zo slnkom prežiarených pláží vydrží asi 3 týždne.

Výskyt v potrave:

Nachádza sa najmä v potravinách živočíšneho pôvodu (napr. olej z rybej pečene [treska, platýz], sleď, sardinka, losos). Iba malé množstvo je v mäse, vaječnom žĺtku, mlieku, mliečnych výrobkoch a avokáde.

Príznaky nedostatku:

- Nedostatočná absorpcia (vstrebávanie) v tráviacom trakte a reabsorpcia v ľadvinách dojčiat a malých detí môže viesť k závažným poruchám mineralizácie kostry.
- Všeobecné príznaky: únava, podráždenosť, znížená odolnosť voči infekčným ochoreniam.

Príznaky nadbytku:

- vyskytuje sa zriedkavo,
- strata chuti do jedla, nevoľnosť, dekalcifikácia (odvápňovanie) kostí, zvýšená hladina vápniku v krvi.

Vitamín E

Vitamín E je potrebný pre ochranu buniek. Je veľmi dôležitým antioxidantom a je zodpovedný za normálny rast a vývin svalov, funkciu krvného obehu, nervového a zažívacieho systému. Spomaľuje starnutie a zvyšuje odolnosť ľudského organizmu.

Táto skupina v tukoch rozpustných vitamínov sa označuje tiež ako tokoferoly, ktoré môžu byť v malých množstvách skladované vo svaloch, tukovom tkanive a pečeni.

Výskyt v potrave:

Vitamín E sa vyskytuje najmä v potravinách rastlinného pôvodu, rastlinných olejoch, orechoch vrátane lieskových, fazuliach, mandliach, celozrnných produktoch, cereáliách, listovej zelenine – kapuste, špenáte, pšeničných klíčkoch.

Činnosť vitamínu E podporuje vitamín C a selén. Zmrazené alebo konzervované potraviny či dlhodobé skladovanie znižujú množstvo vitamínu E v potravinách.

Príznaky nedostatku:

- vyskytujú sa zriedkavo,
- predovšetkým dojčatá a malé deti, kŕmené doma pripravovanou mliečnou stravou; poruchy fungovania svalov (svalová slabosť), nervového systému, mozgu, kardiovaskulárneho systému, postihnutie červených krviniek (anémia), zvýšenie peroxidácie tukov v pečeni**.**

Príznaky nadbytku nie sú známe.

Vitamín K

Vitamín K je ďalší vitamín rozpustný v tukoch. Poznáme jeho 3 formy – vitamíny K1, K2 a K3. Potrebný je najmä pre správnu činnosť pečene a zrážanlivosť krvi. Dôležitý je teda pre ľudí, ktorí majú problémy s krvácaním z nosa, nadmerným menštruačným krvácaním, alebo vnútorným krvácaním.

Vitamín K podporuje vstrebávanie vápnika a vplýva tak na správny vývoj kostí. Pôsobí preventívne proti vzniku rakoviny, proti zlému cholesterolu, má pozitívne účinky na kardiovaskulárny systém a obličky.

Vitamíny skupiny K sa tvoria v tenkom čreve. Pri problémoch so vstrebávaním je vitamín K3 podávasynteticky jedlom.

Príznaky nedostatku:

Nedostatok vitamínu K sa prejavuje nadmerným krvácaním, problémami s pečeňou a s hrubým črevom, pomalým hojením rán či tvorbou modrín. Na jeho účinok vplývajú antibiotiká, röntgenové žiarenie, prebytok vitamínu E, alkohol a minerálne oleje.

Príznaky nadbytku:

K predávkovaniu týmto vitamínom nedochádza, pretože telo si vždy vytvára jeho prirodzené množstvo. Jeho prípadný nadbytok sa môže prejaviť potením, horúčkou či nechutenstvom.

Zdroj: Internet *MUDr. Janka Juranová*

(Pokračovanie v budúcom čísle)

Ovečka Božia

ČASOPIS DETÍ CIRKEVNÉHO ZBORU
ECAV V MODRE – KRÁĽOVEJ

O päť minút dvanásť

Deti, ako vstávate? Samé od seba, alebo vás zobudí mama, ocko, alebo si nastavíte budík? Máte rady vstávanie? Asi podľa toho, či ste sa dostatočne vyspali, alebo podľa toho, čo vás cez deň čaká. Ak sa na niečo veľmi tešíme, nevieme sa dočkať rána.

Koľko je hodín? Správne. O päť minút dvanásť. To znamená, že je už najvyšší čas, že už-už bude neskoro. Treba rýchlo ísť, aby ste stihli autobus do školy, vyučovanie na počítači, ale aj detské Služby Božie v kostole či besiedku.

V Biblii v Liste Rímskym v 13. kapitole čítame, že už je najvyšší čas: „... už je čas prebudiť sa zo sna." Viete, prečo je ľuďom treba zobudiť sa? – Je tu advent, čas očakávania. Advent, znamená: príchod. Cez advent, ktorý trvá štyri týždne, čakáme na príchod Pána Ježiša. Tešíme sa na narodenie Pána Ježiša, na Vianoce. Tešíme sa, lebo na Vianoce dostaneme darčeky.

Keď zapálime 4. sviečku na adventnom venci, je už o päť minút dvanásť. Už-už Pán Ježiš prichádza na svet v Betleheme. Po Vianociach však rýchlo zabúdame na Neho. Keď sa vianočné ozdoby zbalia do krabice a darčeky nás omrzia a odložíme ich preč, odložíme s nimi aj ten najväčší dar, ktorým nás obdaroval sám Boh.

Pán Ježiš však aj po Vianociach chce byť s nami. Preto aj po Vianociach máme prichádzať do kostola a na besiedku stretnúť sa s Pánom Ježišom a počuť Jeho hlas.

Ak Ho budeme počúvať, dozvieme sa, že sa má vrátiť na zem aj druhýkrát. Pán Ježiš opäť príde na zem, no už nie trpieť, ale vziať svojich verných do neba. Nevieme presný dátum, kedy sa Pán Ježiš vráti na zem, ale vieme, že každým rokom a dňom sa deň Jeho druhého príchodu stále viac približuje. Preto buďme pripravení stretnúť sa s Ním už dnes. Ustavične sa modlime – prosme Ho o dar viery a o odpustenie. Neodkladajme prípravu na neskôr. Veď kto z nás vie, či už nie o päť minút dvanásť? Či Pán Ježiš už-už neklope na dvere nášho domu?

Vaša Ovečka

Modlitba

Pre hriech a pre neposlušnosť
stratil človek nesmrteľnosť.
Moje hriechy v Tvojom mene,
Kriste, sú mi odpustené. Amen.

Pes, ktorý verne čakal na svojho pána

Príbeh o psovi, ktorý verne čakal na svojho pána, sa odohral v ďalekom Japonsku. Jeho meno bolo Hačiko. Narodil sa 10. novembra 1923. Keď mal dva mesiace, vzal si ho k sebe jeden profesor na univerzite v Tokiu. Medzi psíkom a jeho pánom sa vytvorilo silné puto. Hačiko každý deň sprevádzal svojho pána do práce. Vyprevádzal svojho pána každý týždeň na vlakovú stanicu. V piatok, keď sa blížil čas pánovho príchodu, Hačiko ho chodil čakať na stanicu. Takto to trvalo asi dva roky.

Jedného dňa sa však Hačikov pán domov nevrátil. Náhle zomrel. Hačiko sa aj v ten deň objavil na stanici, no so svojím pánom sa už nestretol.

Psík však aj ďalej vytrvalo chodil čakať svojho pána na stanicu dlhé roky – až 9 rokov! Ľudia sa mu snažili jeho čakanie uľahčiť tým, že mu nosili jedlo a prihovárali sa mu. Na stanicu za ním prichádzalo veľa ľudí z celého Japonska, aby sa s Hačikom stretli.

Hačiko prežil celý svoj život čakaním na svojho pána, ktorého mal tak veľmi rád. Keď psík zomrel, v Japonsku vyhlásili národný smútok. Príbeh o ňom bol aj sfilmovaný. V Tokiu, na mieste, kde Hačiko čakával na svojho pána, je dnes postavený pamätník – bronzová socha psíka a jeho pána.

Kto má rád Pána Ježiša, nezabúda na Neho, ale každý deň čaká na Jeho druhý príchod.

Úloha

Čas adventu si môžeš predstaviť ako cestu. Každý deň adventu počas 24 dní môžeš prežiť v radostnom očakávaní. Farbičkou si vyfarbi jednotlivé kamienky na cestičke a postupne rozsvieť adventné sviečky. Do prázdnych rámikov nakresli, ako sa pripravuješ na príchod Pána Ježiša na Vianoce. V betlehemskom domčeku nezabudni nakresliť Ježiška v jasličkách.

Zo života zboru

Bohoslužobné, vzdelávacie a vnútromisijné aktivity v advente

Hlavné služby Božie sa konajú v kostole v nedeľu o 9.00 h.
Adventné večierne s výkladom prorockej knihy Abdiáš sa konajú v kostole v utorok a vo štvrtok o 18.00 h.
Evanjelické náboženstvo sa vyučuje na štyroch základných školách, z nich na dvoch prezenčne (v Častej a v Jablonci) a na dvoch online (v Budmericiach a vo Vištuku).
Konfirmačná príprava troch ročníkov prebieha v skupinách (v piatok 1. roč., v sobotu 2. roč. a v nedeľu 3. roč.).
Nedeľná detská besiedka je v dvoch skupinách.

Služby Božie v Evanjelickom chráme v Modre-Kráľovej počas vianočných sviatkov a slávností 2020 a v Novom roku 2021

ŠTEDRÝ VEČER – 24. 12. 2020 (štvrtok)		
15.30 h **17.00 h**	Služby Božie pre mladé rodiny s deťmi večerné Služby Božie	- ofera na opravu siene na fare - ofera na opravu siene na fare
1. SLÁVNOSŤ VIANOČNÁ – 25. 12. 2020 (piatok)		
9.00 h **14.00 h**	hlavné Služby Božie **s Večerou Pánovou** nešporné služby Božie	- ofera pre slova Božieho kazateľa - ofera na cirkev
2. SLÁVNOSŤ VIANOČNÁ – 26. 12. 2020 (sobota)		
9.00 h	hlavné Služby Božie	- ofera na cirkev
NEDEĽA PO VIANOCIACH – 27. 12. 2020 (nedeľa)		
9.00 h **14.00 h**	hlavné Služby Božie nešporné Služby Božie	
ZÁVIERKA OBČIANSKEHO ROKA – 31. 12. 2020 (štvrtok)		
17.00 h	večerné Služby Božie	- ofera na cirkev
NOVÝ ROK– 1. 1. 2021 (piatok)		
9.00 h **14.00 h**	hlavné Služby Božie **s Večerou Pánovou** nešporné Služby Božie	- na generálnu podporoveň
NEDEĽA PO NOVOM ROKU – 3. 1. 2021 (nedeľa)		
9.00 h **14.00 h**	hlavné Služby Božie nešporné Služby Božie	
ZJAVENIE KRISTA PÁNA – 6. 1. 2020 (streda)		
9.00 h	hlavné Služby Božie	

Z dôvodu pandémie budú Služby Božie na Štedrý večer v evanjelickom kostole v Modre-Kráľovej dvakrát:
o 15.30 h pre mladé rodiny s deťmi a o 17.00 h pre ostatných.

Nech budú protipandemické opatrenia akékoľvek, Služby Božie z evanjelického kostola v Kráľovej počas Vianoc na prelome rokov bude možné sledovať aj **na Youtube kanáli**.

Šikovné detičky na tvorivých dielňach

Mikuláš prišiel do nášho kostola

Evanjelická ratolesť s prílohami pre mládež a deti, vydáva Cirkevný zbor ECAV v Modre-Kráľovej, IČO: 34006800.
Periodicita: štvrťročník. Dátum vydania: december 2020, č. 4, ročník 24.
Adresa redakcie: Evanjelický a. v. farský úrad, Národná ul. 27, 900 01 Modra-Kráľová.
Telefonický kontakt na zborovú farárku: 033/647 26 52 alebo 0903 957 440
Príspevky do časopisu alebo prípadné pripomienky posielajte elektronicky na adresu: shornanova@gmail.com
Šéfredaktorka a grafická úprava: Ing. Božena Uherčíková.
Redakčná rada: doc. ThDr. Sidonia Horňanová, PhD., Zdenka Hornáčková, Anna Horváthová, MUDr. Janka Juranová, Michal Makovník.
Časopis sa distribuuje zadarmo. EV 3630/09. ISNN: 133 9 – 052X.